

ти нѣколко дни изъ изби и тавани, докато могли да намѣрятъ „каналъ“ да се измѣкнатъ на чужда територия. Друга една версия, по-малко сигурна отъ първата, повѣствува, че двамата комунисти прѣкарали извѣстни дни на „вълчия връхъ“, кждѣто „чиноветѣ“ не прѣдполагали, че ще отиде жива човѣшка душа, тука ги навѣстявалъ нѣкой си Тимофей, вѣроятно алюзия на лицето, за което говори първата версия. Трета и послѣдняя една версия, която може би се приближава до истината, колкото и първата, дума, че тѣ не сж се бавили никакъ въ Знаменка, а просто „всѣки тръгналъ по свой пжтъ“, т. е. нашиятъ човѣкъ за България, а Иванъ Ивановичъ за Ромжния. Като хора на „идеята“, тѣ всѣкога били „на щрекъ“: както Христофоръ Петковъ, така сжщо и Шапченко, познати по своята непримиримостъ прѣдъ одеската конспирация, били снабдени отъ тая послѣдната съ тескерета още при настаняването на малорусина у Христофора, за да разполагатъ съ тѣхъ „на всѣкой случай“. Често Христофоръ Петковъ, напримѣръ, подмѣталъ нѣкой и други думи прѣдъ младежитѣ, че по-рано или по-късно загине, това му е безразлично, стига да изпълни дългътъ си къмъ човѣчеството. — Човѣкъ трѣбва да пази живота си за другитѣ, не за себе си. Ние не сме егоисти. Нашиятъ егоизмъ се състои само въ единъ инстинктъ: да се самосъхраняваме за благо на бѣднитѣ. — Въ тѣзи думи послѣдната версия намира горѣ-долѣ основание: „инстинктътъ“ на нашитѣ комунисти ще ги е каралъ винаги да се сѣщатъ за „прѣдпазителни мѣрки“. Незнаешъ отъ гдѣ ще ти дойде изненадата. — Отъ една страна инстинктътъ за самосъхранение, отъ друга — убѣждението, че тѣхната пропаганда, може би, ще ги изложи на нови прѣслѣдвания, довеждало нашитѣ хора до съзнание да бждатъ готови всѣки пжтъ да теглятъ прѣзъ границата. И тѣ, говори послѣдната версия, дѣйствително потеглили. Нея нощъ отъ селото лип-